

La por dels supervivents de Badalona: «No sabem quants morts tenim»

La troballa d'un quart cos a l'edifici incendiat revifa els temors del col·lectiu, que dorm en tendes al carrer o en altres naus properes

El campament dels afectats per l'incendi | Helena Margarit

"Fa dies que els hi truco però no responen". Qui parla és el Mamadou, una de les persones que vivia a la nau industrial del barri del Gorg de Badalona que es va incendiar dimecres (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212864/fotos-aixi-quedat-nau-ocupada-badalona-devorada-flames>) passat. "Estem preocupats perquè no sabem quants morts més podem tenir", diu. Les seves pors són compartides per bona part dels supervivents de l'incendi. Després de l'incident ja especulaven que la quantitat de víctimes podia ser superior a les dues anunciades inicialment. La descoberta d'un tercer cos l'endemà (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212851/localitzat-tercer-mort-incendi-nau-ocupada-badalona>) va generar més preocupació i la troballa d'una quarta víctima (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213059/localitzen-quarta-victima-nau-incendiada-badalona>) aquest dilluns ha alimentat encara més els seus temors.

El Mamadou viu ara a una nau situada al costat de la sinistrada. Dues desenes llargues de persones han seguit el mateix camí. "De moment em quedo aquí per un temps", explica aquest jove extutelat. Diu que aquí poden cobrir les seves necessitats bàsiques gràcies a l'aigua que recullen per rentar-se i al menjar que aconsegueixen ells i el que els porten els veïns. "Hi ha molta gent que està en xoc encara, com si s'hagués mort la meva família. Jo no estic fent servir el mòbil

perquè no vull tenir contacte amb gent", relata.

Qui també viu en aquesta nau és l'Essa. Igual que el Mamadou va fugir de les flames fa una setmana. "Tenia amics aquí i per això hi he entrat, tots vivim la mateixa situació", relata. "Ningú ens ha donat informació clara de què ha passat amb l'incendi i volem saber quants morts més hi ha", diu.

[noticiadiari]2/213059[/noticiadiari]

No tots els supervivents de l'incendi han entrat a viure a la nau on ara dormen l'Essa i el Mamadou. Una altra part han improvisat un campament prop del carrer Antoni Bori. Aquest dilluns a la nit, Mam Sheilk acumulava ràbia mentre mirava les tendes. "Jo trobo a faltar almenys 10 companys amb qui no he pogut contactar", assegura. Explica que ell és una de les persones que va intentar apagar el foc i, contràriament a la versió que va circular dies enrere, diu que la causa no va ser una espelma si no una espurna que va saltar del cablejat elèctric.

"Ara alguns veïns ens ajuden però falten tendes. Ningú de l'Ajuntament ha vingut aquí", diu. Ell no té papers i, per acabar-ho d'adobar, ha perdut les poques coses que tenia amb l'incendi. Fa sis nits que dorm al carrer, protegit del fred només per una tenda de campanya. L'alcalde de Badalona, Xavier García Albiol, ja ha avisat que el campament on dormen Mam Shelik i desenes de persones més no es podrà eternitzar. "La via pública no es pot ocupar", va etzibar aquest dilluns el batlle després que es localitzés el quart mort a la nau.

Albiol va defensar que l'Ajuntament -fruit d'un acord amb la Generalitat- ha ofert una alternativa "generosa" als afectats. Fins aquest dilluns se'ls va oferir un allotjament d'emergència en un alberg, amb possibilitat d'estar-hi entre les vuit del vespre i les set del matí. A partir d'avui tenen l'opció d'allargar l'allotjament durant 30 dies prorrogables en una pensió, sense horaris i amb menjar inclòs. Albiol va xifrar en una cinquantena les persones que han acceptat l'allotjament temporal. Bona part dels gairebé dos centenars de residents a la nau, doncs, l'han rebutjat. "No és la nostra responsabilitat", etzibava l'alcalde. Fonts oficials de l'Ajuntament asseguren que hi ha 130 persones afectades en contacte amb els serveis socials municipals.

"Trellall, sostre i papers"

"Volem que ens donin un lloc digne", respon el Mamadou. L'Alou, mentrestant, sí que ha acceptat dormir a l'alberg. "És una possibilitat que està bé, però el més important és saber quants morts més hi ha", diu implorant que aquesta demanda surti reflectida a l'article.

El Ferran Moreno és membre de col·lectiu Stop Mare Mortum i ara, a més, integra la xarxa de suport dels afectats per l'incendi que s'ha constituït a Badalona. Explica que a diferència de l'Alou molts han rebutjat allotjar-se en un alberg. En primer lloc pel control que suposa i en segon lloc perquè desconfien que donar les seves dades a l'administració no els suposi cap conseqüència negativa, tenint en compte que molts d'ells no tenen papers.

Campament d'afectats per l'incendi a Badalona Foto: Helena Margarit

"El que hauria de fer l'Ajuntament és venir aquí al campament a informar, no esperar que ells vagin a demanar informació al punt d'atenció de la Creu Roja", defensa. "El que volem és treball, sostre i papers", resumeix Mam Shelik. La demanda, però, topa amb el mur de la realitat institucional. "L'alternativa [d'allotjament] no pot ser vitalícia. Hi ha una llista de persones que estan en llista d'espera per accedir a un habitatge", deia ahir Albiol.

El fil conductor del racisme

Al costat de Mam Shelik, a tocar del campament, hi ha el Pape. Ell feia temps que no vivia a la nau, però explica que ha vingut per donar suport als seus companys. "Jo vaig viure en aquella nau fa deu anys i gràcies a Déu vaig aconseguir papers i vaig poder sortir-ne", diu.

Assenyala que molts dels seus companys no han tingut la mateixa sort. "La paraula oportunitat no surt al nostre diccionari", diu. Quan analitza el que ha passat aquests dies a Badalona, es posa dret i crida. "Espero que a l'Albiol li toqui viure el que vivim nosaltres. Ningú ve aquí a delinquir i jo soc igual que tu!", exclama. Els afectats no només expressen malestar quan senten el nom de l'alcalde, sinó que també tenen reticències amb la presència de periodistes a la zona. "N'han vingut uns quants que eren racistes i feixistes", diu un d'ells.

[noticiadiari]2/212877[/noticiadiari]

Tots expressen el cansament que suposa malviure des de fa anys lluny de casa seva, sumat a l'experiència traumàtica de l'incendi. En el rerefons de tot plegat hi veuen el fil conductor del racisme. "No veiem la llum al final del túnel", diu el Pape, mentre l'Alou posa l'accent en la condemna que suposa no tenir papers.

Una condemna que ja s'evidenciava en el seu dia a dia quan vivien a la nau. "Quan sortíem, la policia sempre ens parava als negres, mai als blancs. Per què? Pots dir-me quin delicte he

comès jo?", es pregunta el Mamadou. Ara es mostra agraït a la meitat dels veïns que, segons ell, no els odien. El jove insisteix que la solució per als afectats és disposar d'un sostre. Ho fa amb el somriure irònic de qui sap que els seus desitjos són lluny de la realitat.